

Moravská lidová píseň je velmi blízká mému srdci. Přestože pocházím z Valašska, kde se mnohé lidové tradice stále více či méně uchovávají (a pečuje se o ně především ve Valašském muzeu v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm), můj vřelý vztah moravskému folkloru se utvářel až postupem času. Poznávala jsem, jak hluboká je studnice bohatství moravské (a potažmo i slovenské) lidové písně. Fascinovala mě hra na cimbál a zvuk cimbálové muziky. Na Valašsku i na Slovácku v dnešní době existuje řada kvalitních národopisných souborů, folklorních kroužků a cimbálových muzik. Moravská lidová kultura je součástí národního dědictví a je dobře, že se i v dnešní moderní době stále těší zájmu jak starší, tak mladé generace. Tradice se díky tomu zachovává i pro další pokolení.

Volba tématu mé diplomové práce byla tudíž docela nasnadě.

Konečně jsem měla pádný důvod podrobněji se zabývat charakteristickými znaky, které činí moravskou lidovou píseň tolik působivou a originální. Vybrala jsem si téma, které je mi milé, a dala jej do kontextu s oborem, kterému se věnuji — hře na klavír a její výuce na základní umělecké škole.